

Line Barfod (EL):

Det kommer næppe som en overraskelse, når jeg siger, at Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Dette lovforslag vil sikre regeringen mulighed for at straffe de amter, som sætter velfærdens højere end regeringens skattestop. Uanset om vi taler om forholdene på sygehusene, inden for det sociale område, uddannelsesområdet, sætter regeringen skattestoppet højere end velfærd. Man kunne jo spørge, hvorfor den vægter på den måde. Hvorfor er det de amter, der vælger at overtræde skattestoppet, der skal straffes? Hvorfor er det ikke de amter, som vælger ikke at prioritere velfærd, der straffes? Hvorfor er det ikke de amter, der ikke lever op til valgløfterne om bedre velfærd, der skal have en straf?

Ude i amterne ser vi på uddannelsesområdet, hvordan en række amter øger brugerbetalingen og øger klassekvotienterne. På socialområdet ser vi, hvordan amterne skærer ned på psykiatriområdet, på botilbud til sindslidende, på behandlingen af narkomaner og alkoholikere. På sygehusområdet ser vi, hvordan man sælger eller lukker sygehuse og sygehusafdelinger. Det sker ude i amterne med tilslutning fra regeringspartierne, Dansk Folkeparti, nogle steder Socialdemokratiet, enkelte steder også De Radikale, SF og Kristeligt Folkeparti. Overalt henvises der til regeringens skattestop som en vigtig del af forklaringen på disse forringelser.

Det er ikke dette svigt over for de svageste og velfærd, som regeringen vil straffe amterne for. Det ligger jo bare i naturlig forlængelse af regeringens og Dansk Folkepartis politik, når vi bevæger os væk fra flosklerne, valgløfterne og Folketingets talerstol. Den højeste prioritet har regeringens skattestop, et skattestop, der i praksis fører til skattelettelse til de danskere, som ejer de dyreste og de største huse, et skattestop, der kombineres med en række skattelettelse til de velhavende danskere. Samtidig med skattestoppet har man jo givet skattelettelse til nogle af dem med de højeste indkomster og til erhvervslivet.

Kl. 17.15

Regeringens omvendte Robin Hood-politik er på dette område lysende klar: skattelettelse til de rigeste danskere, tilskud til de amter og kommuner, der tilfældigvis i 2003 har råd til at sætte skatten ned, og afstraffelse af dem, der er nødt til at sætte skatten op eller bare prioriterer velfærdens højere end regeringens skattestop.

Det kan vi under ingen omstændigheder støtte.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for de mange bemærkninger fra partiernes ordførere til dette lovforslag. Det, der står tilbage efter debatten, er jo, og det skal jeg så takke for, at der er et flertal i Folketinget, der bakker op om lovforslaget.

Jeg kan også konstatere, at der er partier, der ikke kan støtte lovforslaget, deriblandt jo også partier, der historisk har gjort sig tilsvarende overvejelser som dem, regeringen nu har fundet anledning til at gøre sig.

Men jeg tror, at det, der samler midt i denne uenighed, vel i virkeligheden for så vidt er ulysten til at skulle ty til lovgivning på det her område. Det har både Venstres, Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis ordførere været inde på, og det vil jeg naturligvis også gerne tilslutte mig.

Dette lovforslag er ikke et lovforslag, regeringen fremsætter med stor glæde og med stor begejstring. Det er faktisk et lovforslag, vi fremsætter med nogen smerte og nogen ærgrelse, for vi havde håbet, at den signalgivning, der lå i, at der var kommet en ny regering, som meget klart understregede, at en aftale er en aftale, og at en aftale skal holdes, i sig selv ville betyde, at der ville komme fuld respekt omkring aftalen, og at vi ville kunne undgå en gentagelse af det, der har været et historisk mønster op gennem 1990'erne, nemlig at man har aftalt ét på skatteområdet, og resultatet har været noget andet, og så har man på ny aftalt ét, og resultatet har været noget andet. Sådan har det historiske mønster været.

Det var jo faktisk også lige ved at lykkes. Jeg synes, der er god grund til her i dag, sådan som hr. Knud Erik Kirkegaard også gjorde det, at komplimentere Kommunernes Landsforening, herunder ikke mindst formandskabet i Kommunernes Landsforening, for det betydelige arbejde på de indre linjer, der har været udfoldet, og som har frembragt den situation, at kommunerne under ét har holdt skatten, ikke ved et lykkestræf eller en tilfældighed, sådan som fru Marianne Jøved antydede det, men faktisk fordi der har været handlet solidarisk og man dermed har skabt det rum, der ideelt set gerne skal være det rum, der muliggør, at nogle justerer skatten den ene vej, hvis blot nogle andre justerer skatten den anden vej.

Det kræver aktiv solidaritet, og det har kommunerne udvist. Det er der grund til at komplimentere dem for. Det er jo også baggrunden for,